

Konferencia a szociális szövetkezetekről

2014. november 24.

A szociális gazdaság szövetkezeti modelljeinek helye a gazdasági és a társadalmi fejlődésben címmel tartott konferenciát 2014. november 24.-én az Országos Roma Önkormányzat, és a Magyarországi Diák vállalkozások Országos Érdekvédelmi Szövetsége, valamint a Nemzeti Közszolgálati Egyetem, és az Eötvös Loránd Tudományegyetem. A tanácskozáson részt vett Patay Vilmos a HANGYA és az Országos Szövetkezeti Tanács elnöke, aki egyeztetéseket folytatott a jelentősebb társszervezetek vezetőivel.

A konferencia meghívója szerint jogtudósok, politikusok, fejlesztéspolitikai szakemberek, a szövetkezeti világ, valamint az államigazgatás képviselői tekintik át a szociális gazdaság fejlesztésének lehetőségeit. Előadásaik szorosan kapcsolódtak, és szociológia, jogi összefüggésekbe helyezték a Roma Önkormányzat által alapított foglalkoztatási szövetkezet indulását, a szükséges további lépéseket.

A szövetkezeti modell a társadalom, azon belül is elsősorban a vidék társadalmi és gazdasági újraépítésének és újjászervezésének modellje lehet. Működtetéséből olyan komplex előnyök származnak, amelyek azon túl, hogy gazdasági természetűek, társadalmi és szociális vonatkozásúak is egyben.

A szövetkezeti forma a foglalkoztatás-politika hatékony eszköze, a tagok önfoglalkoztatására épít. Képes a kedvezőtlen körülmények ellenére is, illetve azokhoz alkalmazkodva a munkanélküliség csökkentésére, továbbá minőségi munkahelyek teremtésére, a munkaerőpiac kiegyensúlyozására.

A szövetkezet komplex gazdasági előnye a tagok gazdasági részvételén nyugszik. A jövedelem-visszatérítés rendszerén keresztül a szövetkezeti tag vagyoni előmenetelét elsősorban és alapvetően aktív személyes munkavégzéshez köti.

A szövetkezetek szociálpolitikai előnye, hogy a szegénység elleni küzdelem alapvető szervezeti kereteként, valamint a felzárkóztatási stratégiák meghatározó tényezőjeként a társadalmi szolidaritást érvényre juttatásához járulnak hozzá.

A szövetkezetek biztosítják a hátrányos helyzetű, a társadalom perifériájára sodródott csoportok közösségbe történő integrációjának lehetőségét. Erős helyi közösségek megteremtésével a vidéki népesség elvándorlási arányának mérséklését, a demográfiai mutatók kedvező alakulását teszik lehetővé.